

Sabir SARVAN

GECƏ, GÜNDÜZ

Fırlanır, fırladır bizi bu Kürə
Yarısı gecədi, yarısı gündüz.
Ömür də belədi, gün də belədi,
Yarısı gecədi, yarısı gündüz.

Şeytanın yanında mələkdə ancaq,
Bir yan od hənilri, bir yanda sazaq,
Yaxınlaş aynaya gözlərinə bax,
Yarısı gecədi, yarısı gündüz.

O başda biridi, bu başda biri,
Qürubla üz - üzə durub dan yeri.
Ağ vərəq üstünə yazıram şeiri,
Yarısı gecədi, yarısı gündüz.

İki qütb üstündə dövr edir həyat,
Pozulmaz mizandı gördüyün təzad.
Allahın hüsnüdü külli - kainat,
Yarısı gecədi, yarısı gündüz.

BİZ QONŞUYUQ

Tanrı səni sonalayıb göndərib
Yer üzünə bəxşişlərin yerinə.
Məndən olsa izlərini düzərdim,
Küçələrə naxışların yerinə.

Biz qonşuyuq, yaşayırım yaxında,
Qəlbı cavan bir qocayam baxanda.
Utandırım sən qarşıma çıxanda,
Üzümdəki qırıqların yerinə.

Gənc olaydım, doğduğumda sözlərim
Çırpınyadı...

titrəyirdi dizlərim,
Bir cüt sevan göz görəydi gözlərim
O biganə baxışların yerinə.

Güllər kimi sığınaydım əlinə,
Yellər olub dolanıydım belinə,
Narın - narın toxunaydım telinə,
Yağan qarın, yağışların yerinə...

QİBLƏM ÜRƏYİMDİ

Bizi də sayarlar, qəm yemə könül,
Hər kəsin qədrini bir dövran bilir.
Mənim gözlərimdi dərdin məskəni
Yalandı desələr çox ünvan bilir.

Olsa da ömrümə qənim ürəyim,
Qıbləni ürəyimdə, yönüm ürəyim.
Bu nə bələdirsa, mənim ürəyim,
Özünü dərd ilə fırvan bilir.

Elə tez dolandı çarx dediyimiz,
Azaldı - üzüldü vaxt dediyimiz,
Məndən çoxdan dönüb baxt dediyimiz,
Nə Sabir tanıyır, nə Sarvan bilir.

ÖMÜR HEKAYƏSİ

Vaxt vardı çarpışırıd q fələklə
Gündüz idi, Gecə idi, Mən idim.
Üç dost olub dolaşırdı göyləri -
Arzu idi, Xəyal idi, Mən idim.

Yaz sovuşdu payız girdi araya,
Ruhumuzu düşər etdi sarıya.
Çaşıb qaldıq yol çatanda yarıya -
Qorxu idi, Ümid idi, Mən idim.

Nə gəzəsən sənən odda - ocaqda,
Keçən keçdi, qalan qaldı uzaqda.
Bir də gördük üçümüzük otaqda -
Həyat idi... Ölüm idi...Mən idim...

BƏXTSİZ BALIQCI

Şeir - balıqlar üçün tilov atıram elə
Dayanıb gecələri ürəyimin yanında.
Şair də balıqçıdı, qızıl balıq gəzirəm
Fikrimin dəryasında, qəlbimin ümmanında.

İlərdi gözləyirəm, gözləməkdən nə fayda,
Şairi söz ucaldar, mənə ucalıq gəlmir.
Tuturam e, amma ki, adı xırda balıqlar
Neynəyim, tilovuma bir qızıl balıq gəlmir.

SEVƏRSƏN

Mən gedirəm...day yanında qalmıram,
Sən yanında qalanları seversən.
Deyirsən ki, "ürəyincə deyildim",
Ürəyincə olanları seversən.

Sevgibazlar dəryasında gəmin kəm,
Qoy olmasın həmdəmin kəm, dəmin kəm.
Doğru sənə acı gəldi? - Qəmin kəm,
Dili ballı

yalanları seversən.

Yan - yörəndə gəzən çoxdu, bilirəm,
Üzdə guya gözün toxdu...bilirəm,
Aşkar işlə aran yoxdu, bilirəm,
Gizlinləri,

dalanları seversən.

Su çuxuru, çuxur suyun tapacaq,
Armud gördü ayı oyun tapacaq,
Müxtəsəri, taylı tayın tapacaq,
Filan...

filan...

filanları seversən.

İyun - iyul, 2013

NƏNƏMİN SİNƏ DAŞINA GECİKMİŞ YAZI

Elə ağılatdı ki, taleyim mənə
Çəmələr qurutdum

hər qaşın altında.

Başıma o qədər daş yağdı göydən
Axırda gizləndim

bu daşın altında.

SAXLA BÜLBÜL KİMİ

Olanım ürəkdi vermişəm sənə,
İstər ayaqla keç,

istər tac eylə.

Gah görün gözüme, gah da uzaqlaş,
Məni həsrətinə yalavac eylə.

Varamsa,

aldığım hər bir nəfəsdə,

Buyruğun- qulluğun gözlərim üstə.

Saxla bülbül kimi sarı qəfəsə,

Ya da ki, kölgəlik qarağac eylə.

Səni udum - udum anım gizlicə,
Günahım, pənahım sanım gizlicə,
Qovrula - qovrula yanım gizlicə,
Məni buğda dənə

dərdi sac eylə.

Mən də bir dünyayam qəmdi bazarım,

Özgə ələmlərə düşməz güzarım.

Gördün ki, azalır dərdim - azarım,

Amandı,

yubanma,

tez əlac eylə.

MƏN SƏNİNLƏ BARIŞDIM

Onsuz günüm gün deyil,

Ürək, qəminlə barış.

Ayrılıq uzaq deyil,

Ruhum, tənimlə barış.

İşi əyri dünyada,

Düz olan gedir bada.

Ya kor ol görmə, ya da,

Gözüm, nəminlə barış.

Ocaq olub alışdım,

Soyuq külə qarışdım,

Mən sənənlə barışdım,

Tələ, mənimlə barış.

MİN DƏFƏ DEMİŞƏM

Nədən incimisən, niyə küsmüsən?

Danışma deyirsən soruşan kimi.

Sənə naz - qəmzə də gözəl yaraşır,

Ağ üzə qara xal yaraşan kimi.

Burda ikimizik, de görüm nə var?

Üzün qara bulud, səsin soyuq qar.

Daraşır canıma fikir- xəyallar

Qarışqa şirəyə daraşan kimi.

Min dəfə demişəm, deyimmi gündə,
Qaşqabaq sallayıb məndən kəsəndə
Həyatım qarışıq!

Yellər əsəndə

Sular dalğalanıb qarışan kimi.

Daş daşdan yapışar sel yamandısa,

Açılar çöhrəsi dağ dumandısa,

Əgər bu küsünün sonu qandısa,

Bir qurban kəsərəm!!!

Barışan kimi.

ÖZÜM ÖZ ƏLLƏRİMLƏ

Sən məni şair deyər yaratmışdın, İlahi,
Təb vermişdin, qaynar təb, dil vermişdin dipdiri.

Sürütiyib sağa - sola qayğılar şəhərində

Özüm öz əllərimlə öldürdüm o şairi.

O, öldü, mən də öldüm...özün gözəl bilirsən,

Başə varmaz sussasa hər kim şair qanına.

Sənin verdiklərini püç eyləyəm bəndənəm,

Bilmirəm hansı üzlə qayıdacam yanına.

ALLAHIN İŞİNƏ BAX

Şəkər idi,

Badəpərəstliyi də qoşuldu şəkərə

"yerə vurmadı zəhmətin",

Günlərin bir günü kəsiləsi oldu

bir ayağı

şair Tofiq Məmmədini.

Allahın işinə bax ki,

Tək ayaqla durub burdan

Avropaya getdi

Orda öldü,

orda da dəfn etdilər.

Bir mühacir qəbrimiz də belə artdı,

Gül bitirəsi

bir ovuc içi torpağımız da

belə qismət oldu yada.

O gündən bir ayağı burdadı
şair Tofiq Məmmədın,
bir ayağı Avropada.

NƏTİCƏ

Var olmağın
cafaları çox imiş,

Yox olmaqdan gözəl
heç nə yox imiş.

ATMACA

Qulaqlarınızı açın,
Yaxşı eşidin məni:

Şeir oxumayın,
Şeir dinləməyin,
Şeirdən qaçın!
Ağlınızı itirərsiniz,
ikiayaqlı məxluqlar,
Müsbətlər gələcək başınıza
yərbəyerdən,
insan ola bilərsiniz
birdən.

Odur ki, uzaq durun,
Qaçın,
Qaçın,
Qaçın şeirdən!

HEYİF

Doğma necə yad olur,
Dilim bişəndə bildim.
Ucuzdan ucuzammış,
Əlim düşəndə bildim.

Biz öldükcə, belə san,
O doğulur anadan.
Mən dünyanı binadan
Bəbə düşəndə bildim.

Çatmazsan taxsan qanad,
Gün keçdi, evi bərbad.
Heyif, qədrini, həyat,
Ömrün qışında bildim.

GÖNDƏR

İlahi! Boğulub batdıq şəhərdə,
Tüstünü - istini uzağa göndər.
Sənin əlindədi, rəhm elə, məni
Başqa cəhənnəmə qınağa göndər.

Bezdim küçələrin toz nəfəsindən,
Qulağım tutulub maşın səsindən,
Bənövşə ətrindən, çay nəغمəsindən
Şəhərdə gözündən dustağa göndər.

Cövr edir şəkəri, dövr etmir qanı,
Sızlayır bədəni, ağrıyır canı.
Tez yetir Aqsuya Sabir Sarvanı,
Məmməd İlqarı da Qazağa göndər.

ƏSİRLƏR

Əsirlərlik biz,
şəhvət əsirliyindən
doğulduq.
Doğulan təki
bələd olduq
əsirliyin hər sirtinə,

Anamıza "məmə" dedik,
Atamıza "pəpə",
Çevrildik
həzrəti - mədəmizin
əsirinə.

Əsirlərlik biz,
Şairlərimiz şən - şöhrət,
Cahillərimiz cah - cəlal,
var - dövlət əsiri,
Möminlərimiz
axirət xəyalı,
cənnət əsiri.

Əsirlərlik biz,
əsir düşərgəsidir
Yer üzü.

Adəm iki buğdaya əsir düşən gündən
keçir

MİN - min əsirlər,
O vaxtdan Yer üzündə
ADAM adına
əsirlər doğulur,
əsirlər ölür,

ancaq
ƏSİRLƏR!

MƏNİ BİR DƏ YARATSAN

Düşdüm SÖZ sevdasına
Çalxandıqca duruldum.
Dostların qaşa - göza,
Mən sözlərə vuruldum.

Göylərin əlindədi
Söz dediyin sirr - açar.
Gahdan fikri pərdələr,
Gahdan neçə sirr açar.

Söz hər şeydən yüngüldü,
Sözdən ağırı yoxdur.
Tapıb yerinə qoysan,
Sözün fağırı yoxdur.

Üyüdüərəm dən kimi
Kəlmə - kəlmə "un" alım.
Canımın ağrısıdı,
Sözün ağrısın alım.

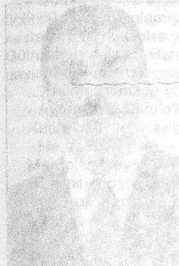
Tanrım, SÖZ dəlisiyəm,
Məskənimi çöl elə.
Məni bir də yaratsan
Yenə SÖZƏ qul elə.

ƏTRİNİ DUYUNCA

Ömrümün bir gözəl anından keçdim,
Bəxtəvər çəpərin yanından keçdim,
Ətrini duyunca canımdan keçdim,
Bənövşə qoxusu gəlir bu bağdan.

Haqqa bağlı olan - düz haqdan çəkir,
Bahar gətirənlər sazaqdan çəkir,
Məni min - min ağac uzaqdan çəkir,
Bənövşə qoxusu gəlir bu bağdan.

Üstündən təzəcə gəlib qar keçib,
Qəlbindən yenə də yüz qübar keçib,
Ya bənövşə açıb, ya da yar keçib,
Bənövşə qoxusu gəlir bu bağdan.

QARDAŞIM OĞLUNA
REP ÜSTÜNDƏ MƏSLƏHƏT

...Bir olmadı,
beş olmadı,
alınmadı...
Düşmə ruhdan,
tez toparlan,
tez özünü
tap təzədən,
Lap əvvəldən,
lap təzədən
taza eşqlə,
tazə başla
dur işinə,
yenə başla.
Gül güldü ki,
tufan olur,
boran olur,
səbr eləyir,
dözür durur.
İnadiyla
axır bir gün
bitir daşda,
açır daşda.
Su sudu ki,
sevə -sevə,
öyə - öyə,
damcı - damcı
döyə - döyə,
dəlir daşı,
keçir daşdan.
Sən də,
sən də,
sudan,
güldən,
geri qalma,
təslim olma
həyat adlı
bir savaşda.
Qaliblərin
sirrini nədir?
Çox soruşdun,
mən də dedim.
İndi gedim.
Ayrı cür yol,
Özğə bir yol
tanımırəm
bundan başqa.

